

گالری آریا - زمستان ۸۷ - تهران

طعم دلپذیر طراحی و نقاشی

نگاهی به طرح‌ها و نقاشی‌های لاله آرامی

احمد رضا دالوند

پرینت‌های دیجیتال (به‌عنوان نشانه‌ای از تکنولوژی‌های نوین)؛ به یک امر بدیهی تبدیل شده است. که در اغلب موارد، کسانی اقدام به چنین تمهیداتی می‌کنند که مهارت در طراحی و نقاشی نداشته و برای جبران ضعف خود از ترفندهای آسان‌یاب استفاده می‌کنند. در چنین وضعیتی، یک هنرمند جوان با فروتنی و تواضع تحسین‌برانگیز، مشق‌های تجسمی برخاسته از شیوه «واقع‌نمایی» خود را، به نمایش گذاشته است. از هم‌اکنون و با همین نمایشگاه می‌توان پی برد که لاله آرامی مسیر رشد بلکانی خود در کسب مهارت نقاشانه را، به‌طور هوشمندانه‌ای انتخاب کرده است. او نه قرار گرفتن در چنین سطحی را برای خود کافی می‌داند و نه برای دستیابی به یک سطح آرمانی در نقاشی

در این آشفته بازار، که هر تازه‌واردی غوره نشده می‌خواهد مویز شود و با کم‌ترین مهارت و بدون هیچ پشتوانه قابل‌ذکری، بوم نقاشی را با ترشحات آکریلیک و شلنگ‌تخته‌های رنگ‌روغنی به‌طرز ناشیانه‌ای مورد تاخت و تاز قرار می‌دهد (این عده، هم‌اینک بازار خوبی دارند و از تهران تا دوی خریداران زیادی هم دارند، که اشاره به این انحراف وقت دیگری می‌طلبد که به آن خواهیم پرداخت)، درست در مرکز چنین وضعیتی که استفاده از عنصر نوشتار (به‌عنوان یک مد بازارپسند، به‌ویژه در دوی و نزد گروهی از گالری‌داران خودمان)، اشاره به عنصر تصویری نگارگری ایرانی (به‌عنوان نمادی از هویت ملی)، توسل به کلاژهای وقیح با استفاده از

هنرها

این یک موج گذرنده است و باید با اطمینان گفت، رشد و بالندگی نقاشان جوانی مثل لاله آرامی در چنین وضعیتی، نشان می‌دهد که هنرمند با قریحه و کاردان، همواره می‌تواند در مقابل جریان‌های سطحی و انحرافی به شکوفایی و خلاقیت ادامه دهد و طعم دلپذیر طراحی و نقاشی را در میان علاقه‌مندان بپراکند. □

«واقعی‌نمایانه» با شتاب حرکت می‌کند، چرا که تا همین‌جا هم که رسیده به خوبی پی برده که این ژانر از نقاشی با تانی، حوصله و تمرینات مستمر ثمر می‌دهد. هم‌اینک در همه جای دنیا با گسترش ابزارهای پیشرفته تولید و تکثیر تصویر، به‌طور هم‌زمان مهارت‌های دستی و استادکاری در هنر روبه کاهش است. البته

